9de JAARGANG   CURACAO DEN 9n. APRIL 1892   N° 432

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

DE ENCYCLIEK
AAN FRANKRIJK.

II. (*Slot.*)

Na de lasterlijke aantijging, als zou de Kerk naar een politieke overheersching van den Staat streven, schitterend weerlegd te hebben, geeft de Paus die overschoone, diepzinnige en tegelijk zoo heldere verklaring van den overgang en de verandering der Openbare Macht. Dit is als de sleutelsteen van het gebouw in dit Roomsch document opgetrokken. Nog nimmer had de Kerk, zegt de *Moniteur de Rome*, deze reeks van leerstellingen samengevat met zooveel verhevenheid, met zulk een klaarheid van voorstelling, met zulk een breeden blik. De lezer oordeele.

Verschillende gouvernementen — zoo gaat de Paus voort — zijn elkander in den loop dezer eeuw in Frankrijk opgevolgd en ieder met zijn afzonderlijken vorm: keizerrijken, monarchieën en republieken. Wanneer men zich op een abstract standpunt plaatst, dan zou men ertoe kunnen geraken te definiëeren, welke de beste dier regeeringsvormen is, op zichzelven genomen. Eveneens kan men volkomen terecht beweren, dat ieder regime goed is, mits het recht op zijn doel afga, d. w. z. streve naar het algemeen welzijn, waarvoor het gezag is ingesteld; en ten slotte dient opgemerkt, dat uit een relatief oogpunt deze of gene regeeringsvorm beter met het karakter en de zeden van eene natie kan overeenkomen. De katholieken hebben in dit opzicht volkomen vrijheid, evenals alle andere burgers, aan den eenen regeeringsvorm boven den anderen de voorkeur te geven, en wel omdat geen enkele dier maatschappelijke vormen, op zichzelf beschouwd, in strijd komt met de gezonde rede en de christelijke leer. Ten volle wordt hierdoor de wijsheid der Kerk gerechtvaardigd, wanneer zij in hare relaties met de politieke autoriteiten den regeeringsvorm ter zijde stelt, om slechts te denken aan de godsdienstige belangen der volken.

Nu bezit evenwel iedere natie haar eigen regeeringsvorm, welke geboren wordt uit het ensemble der historische en nationale, maar altijd menschelijke omstandigheden, welke in een volk de traditioneele en zelfs de fondamenteele wetten doen ontstaan. En daardoor komt deze of gene regeeringsvorm tot stand. Natuurlijk zijn de individuën gehouden zulk een gouvernement te eerbiedigen en niets te doen, om het omver te werpen, of in den vorm te veranderen. De Kerk heeft altijd hen, die zich tegen de gestelde macht verzetten, veroordeeld, zelfs dan, wanneer de bewindvoerders van hun macht tegen de Kerk misbruik maakten.

Hier valt evenwel ten zeerste op te merken, dat, hoedanig de vorm van het burgerlijk gezag ook zij, men hem niet als zóo definitief moet beschouwen, dat hij steeds onveranderlijk blijve, al lag dit ook in de bedoeling van hen, die tot dien vorm besloten. Alléen de Kerk van Jesus Cristus zal tot het einde der tijden haarzelfden vorm van bestuur houden, omdat zij is gesticht door hem, die was, die is en die in alle eeuwen blijven zal. Maar wat de burgerlijke maatschappijen betreft, honderdmaal vindt men het feit in de geschiedenis opgeteekend, dat de tijd alles hier beneden verandert. Soms wijzigt hij slechts een onderdeel van den vastgestelden regeeringsvorm, dan weer vervangt hij het regime door een ander, dat van het eerste geheel verschilt, zonder daarbij de wijze uit te zonderen, waarop het souvereine gezag wordt overgedragen.

Soms hebben deze politieke gebeurtenissen plaats te midden van geweldige crisissen, waarin de bestaande gouvernementen verdwijnen: de anarchie domineert; de openbare orde is geschokt in hare grondslagen. Een *sociale noodzakelijkheid* wordt het dan voor de natiën zich tegen zulk een staat van zaken te beschermen en nieuwe gouvernement te creëeren, hoe ook hun vorm moge zijn. Al de nieuwheid raakt dan slechts den vorm. Het gezag op zich-zelf blijft onaantastbaar en eerbiedwaardig; want het is onontbeerlijk voor het algemeen welzijn, het doel waarvoor de menschelijke samenleving bestaat. Het burgerlijk gezag is, op zich zelf genomen, altijd uit God.

Wanneer derhalve de nieuwe gouvernementen, welke dit onaantastbare gezag vertegenwoordigen, zijn ingesteld, is het niet alleen geoorloofd, maar zelfs plicht ze te aanvaarden met het oog op het algemeen welzijn en dit te meer, daar opstand den onderlingen haat tusschen de burgers aankweekt, burgeroorlogen uitlokt en de natie in de verwarring der anarchie terugslingert. En deze groote plicht blijft bestaan, zoolang de behoeften van het algemeen welzijn het zullen vragen, want na God is dit algemeen welzijn in de Maatschappij de eerste en laatste wet.

De Kerk heeft daarom altijd hare betrekkingen onderhouden met de talrijke gouvernementen, die elkander in Frankrijk zijn opgevolgd, en zulk een handelwijze is de meest zekere en heilzame gedragslijn voor alle Franschen in hun burgerlijke betrekkingen met de Republiek, welke het tegenwoordige regime van hunne natie is. De politieke geschillen moeten zij ter zijde stellen en al hun pogingen aanwenden om de zedelijke grootheid van hun vaderland te handhaven en te verheffen.

Nu doet zich hier een moeilijkheid voor. Deze republiek, zegt men, is te zeer met anti-christelijke gevoelens bezield, dan dat de goedgezinden, en veel minder de katholieken, haar zouden kunnen aanvaarden. Men zou evenwel alle betreurenswaardige verschillen hebben kunnen vermijden, wanneer men rekening had gehouden met het zeer groote onderscheid, dat bestaat tusschen de *gestelde machten* (pouvoirs constitués) en de *wetgeving*. Onder den besten regeeringsvorm kan de wetgeving slecht zijn; terwijl van den anderen kant onder een regime, waarvan de vorm zeer onvolmaakt is, een uitmuntende wetgeving kan bestaan.

Nu zijn er zeker in den laatsten tijd in Frankrijk meerdere wetten tegen den godsdienst uitgevaardigd en wij bidden God dat het niet op dien weg tot eigen verderf voortga.

„Wij koesteren de hoop en het vertrouwen," zegt de H. Vader ten slotte, „dat de verklaring van deze punten de vooroordeelen van veel menschen, die te goeder trouw zijn, zal verdrijven; dat zij het herstel van den vrede in de gemoederen, en daardoor de volkomen samenwerking van alle katholieken, om de groote zaak voor te staan van *Christus, die de Franken lief heeft*, zal vergemakkelijken.

„Welk een troost voor Ons hart, u op dien weg aan te moedigen en u allen met leerzaamheid aan Onze opwekking te zien gevolg geven. Gij, Eerwaardige Broeders, zult door uw gezag en door den verlichten ijver voor de zaak van de Kerk en van uw Vaderland, welke u zóózeer onderscheidt, een machtigen steun schenken aan dit werk des vredes. Wij durven zelfs hopen, dat zij die het bestuur des Lands in handen hebben, Onze woorden, welke de welvaart en het geluk van Frankrijk beoogen, zullen weten te waardeeren."

Moge deze hoop vervuld worden en de grijze Opperpriester nog betere dagen voor den godsdienst in Frankrijk beleven!

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Met gebroken mast keerde ll. Zondag het barkje *Vespero* terug, dat daags te voren onze haven verlaten had. Ten gevolge van den sterken wind, die toen woei, zal het deze averij beloopen hebben.

De heer H. Snel, benoemd predikant bij de Vereenigde Protestantsche gemeente alhier, is, vergezeld van zijn echtgenoote, met het stoomschip *Prins Maurits* dd. gearriveerd.

FEUILLETON.

E gefe di Amakozenan

Continuación di Capitulo 1

———o———

Prómer e cocodrilo por a bolbé alcanzéle, ya e caminante a apuntá su carabina; un instante después un tiroe ta soná, i un bala ta penetrá mortalmente pa un wowo dje monstruo koe ta kitá awor pa su enemigoe. El ta bira un banda i su raboe, toer na scamá, ta mandá agua haltoe den laria, mientras un chorro di sanger pretoe ta pasá corré meimei di su djentenan terrible. Su pátanan corticoe dj'adilanti ta bati den agua. Bien pronto e corriente ta arrastra e curpa pisá ta hiba bai, pasobra según él ta perdiendo sanger asina també su forza ta menguando; cada di su movimiento convulsivo ta un paso mas cerca morto; ólanan dje rio ta apoderánan di nan presa i nan ta hala e monstruo hiba fondo. Entretanto e Amakoze a lográ subi tera, i mientras él ta cargando atrobé su scopet, él ta mirá com e companjéronan dje enemigoe vencí, di regreso dje presa ficticia, ta rondoná e curpa, sperando coe impaciencia su última convulsión, pa nan caí descuartizá e carne tierna dje cocodrilo agonizante.

A birá nochi. Orión (un estrelja) ta briljá na e cieloe oscuro. Cruzada (constelación di cuater estrelja koe ta sali na polo Sur na forma di cruz) ta subiendo coe splendor na horizonte, mientras luna, saliendo na oriente, ta derramando su luz pálida y vacilante riba e yanúranan. Voznan dj'anochi també ta coeminsá papiá. Canto monótono di "Whippoor-Will" (un páharo) ta resoná te ayá den e yanúranan solitaria. Grito di palabrúa grandi blancoe koe ta boelá dal e caminante coe su hala, ta mescléle na yoramentoe di lobo, na grito di cachónan salvahe i na voznan pisá dje animalnan, koe hambrientoe a abandoná nan cueva pa bin buscá nan presa. Aya leeuw bo ta mirá e leopardo ágil, tiger di Cabo, ta pura bin scondé den sombra di sicomoro (paloe di vijgi silvestre na Egipto), pa él sorprendé e chubatoe koe bin bebe agua, pa él takéle di repiente i pa él satisfacé su mes sedi coe su sanger cayente. Poesji di mondi, hyena ta halá un banda pa e ladrón terrible koe també ta buscá di scondé pa vista dje cazador valeroso. Ma e Amakoze ta continuá tranquilamente su camina, te ora él a yega dilanti di un mondi cerrá toer na paloe haltoe di gom.

E caminante ta kita su manta tirá abao, él ta pone su carabina cargá contra troncón di un mimosa flórida i prudentemente i sin hací boroto, él ta coeminsá piki algún pida paloe secoe ayí banda. Awor bo ta tendé un paso liger ta camná den sombra dje paloenan; bo ta tendé com e hende ó animal koe ta acercá, ta hací e rámanan ta sacudí. E Amakoze a keda para inmóvil manera un estatua di mármol; su wowo ta spioncá entre e páloenan, camina e sona ta salí; él ta acercá vacilante i circunspecto; última rámanan ta pusjá habri, i un antilope ta saca su cabez i su pecho elegante. Wówonan dje animal ta keda recorré horizonte; él ta mira toer banda, afin di convencé su mes koe no tin ningún peligro. Ma parcé koe ayí cerca no tin nada di sospechoso. El ta hizá un di su pátanan dj'adilanti pa continuá su camino — ma awor e animal ta spantá. Su wówonan ta keda fihá riba e figura inmóvil di un hende pará delanti di un paloe di "wait–a–bit" (sperá un poco). Unicamente un antilope miedoso i prudente por a distinguí e forma humana. E homber i e animal ta keda ketoe pará ta mirá otro. E antilope sin embargo parcé trankilizá; él ta doená un pasoe adilanti i su curpa elegante ta bira enteramente visible. Sin embargo él ta bolbé parcé intrankilo; él ta bira su cabez, ma promer koe él kier boelá atrobé den dje mondi di soempinja, ya e cazador ta mandéle un lanza, i su punta di heroe, largoe i scherpi, ta pasá bao di schouderblad drentá curpa dje antilope. E animal ta cai mortalmente heridá; convulsivamente e ta tirá su pianan, él ta roncá un poco i — ¡ el ta moeri! E cazador ta camna yegá cerca su víctima, el ta habriéle sacá su gigra, cortá algun pida carni di más sabrosa di lomba, i e resto él ta tapéle coe un capa liger di tera, afin koe olor di sanger no trecé otro animalnan bin caba coe sobrá.

Awor e Amakoze ta busca un mondi cerá di soempinja pa cubrí su lomba, es tá pa ningún enemigoe ó animal salvahe no por atakéle pa tras desapercibidamente, i él ta coeminsá montoná e pida paloenan koe él a piki. Bien pronto él

Over de bezorging van brieven en couranten door ons Postkantoor valt niet te stuiten. Het zal wel zoo zijn, dat meerdere tijdschriften en nieuwsbladen verscheurd en verfrommeld op Curaçao aankomen en wij willen der Directie hierover niet zoo heel erg lastig vallen. Maar wat de bezorging dezer gehavende papieren betreft, het ware te wenschen, dat die wat meer op tijd geschiedde. Gisteren bv. ontvingen wij onze nieuwspapieren omtrent zes uren na het vallen van het pakketschot; terwijl ons een vorige maal bij een zeer late *brieven*bezorging door den postbode beteekend werd, dat, indien wij *couranten* verlangden, wij ze aan het postkantoor konden afhalen.

Indien twee postboden niet voldoende zijn, waarom neemt men er geen drie?

Blijkens een bericht van den Consul-Generaal der Nederlanden te Athene aan den Minister van Buitenlandsche Zaken te 's Hage, is, bij een onlangs door de Grieksche Regeering genomen besluit, bepaald, dat voortaan geene vreemdelingen in Griekenland zullen worden toegelaten, indien zij niet voorzien zijn van een regelmatig paspoort, afgegeven door of van wege de Regeering waartoe zij behooren, welk paspoort voor de reis naar Griekenland moet geviseerd worden door den diplomatieken of Consulairen vertegenwoordiger van dat Rijk in de plaats van vertrek.

Voorts zullen zoowel vreemdelingen als Grieksche onderdanen, die uit Griekenland naar het buitenland wenschen te vertrekken, gehouden zijn zich te voorzien van een paspoort, af te geven of voor gezien te teekenen door de plaatselijke Helleensche autoriteiten.

Door den heer Gouverneur der Kolonie is bepaald, dat tot de festiviteiten, waarmede de verjaardag van H. M. de Koningin op den 31 Augustus 1892 zal worden gevierd, behooren zal een volksfeest, waarvan de leiding is opgedragen aan eene Commissie, bestaande uit de heeren:

H. J. T. Boomgaart, particulier;
T. F. W. Krafft, particulier;
M. S. Lansberg, gouvernements-ambt.
J. P. E. Neüman, particulier; en
L. J. K. de Reede, 1e. Luitenant der Infanterie.

Bij Gouvernements.- Beschikking dd. 1 dezer maand N°. 190 is de heer J. H. M. Ellis, benoemd tot wijkmeester van de 4e wijk, Overzijde.

Door de dilettanten-club *Wapentrouw*, bestaande uit onderofficieren van Hr. Ms. onlangs uit deze haven vertrokken *Johan Willem Friso* is een bedrag van f 25—, zijnde de zuivere opbrengst van de voorstelling, welke zij kort geleden in het *Theater Naar* had gegeven, aan het *Bedelaarsfonds* geschonken. C. Ct.

Lijst van brieven, die onbestelbaar zijn bevonden:

Estevan Rodriguez Cordero, Julia Evertsz, Rosita Magdona, Ester de Marchena y hermanos, Johana Cornelia de Scholte.

Niet voor verzending vatbaar, een brief geadresseerd aan Aaron D. C. Gomez (Ubi ?) en 2 drukwerken geadresseerd aan Luis Fanarelli te Valera.

NEDERLAND.

De *Kon. Nat. Zangschool voor handwerkslieden* te s'-Gravenhage alhier, bood Donderdag 10 Maart. H. M. de Koningin-Regentes, de tegenwoordige beschermvrouw der school, en de jeugdige Koningin eene feesthulde aan in *Diligentia*.

Opgemerkt werden: de minister van marine; de oud-ministers Heemskerk, Mackay en Bloem; de Burgemeester en de Wethouders; de voorzitters van de beide Kamers der Staten-General; de commissaris der Koningin; generaal Vesrpeyck e. a.

Precies 2 uur weerklonk het "Wien Neêrlandsch bloed," waarmede de hooge bezoeksters in den kring der handwerkslieden werden ontvangen. Alle aanwezigen stonden op. Beide Vorstinnen namen bij haar intrede bouquetten van rozen uit de handen van dames der bestuursleden aan.

De Koningin-Regentes droeg nog rouw: hare Dochter maakte een alleraardigsten indruk in een crêmekleurige jurk met streepjes van zilverstof.

Nadat het vaderlandsche welkomstlied was geëindigd, leidde de heer Nicolaï het door hem gecomponeerde *Koninginnelied* van Nicolaas Beets, waarin de bariton-solo werd gezongen door den heer Van Beckum uit Rotterdam.

De directeur der Zangschool, de heer Marinus, hernam nu zijn plaats aan den lessenaar, om met zijne leerlingen en de muziek een heilbede aan de Koningin-Regentes op te dragen. De verzen van deze bede waren gezet op de prelude van Bach, eerst op den cornet à piston ten gehoore gebracht door den heer M. J. Goudsmit, en daarna door het koor herhaald. Dit gezang was treffend en plechtig.

De heer J. J. Schmidt, president van de Zangschool, voerde daarop het woord om den Vorstinnen den dank van allen te brengen, voor de eer, aan die school bewezen door Hare tegenwoordigheid op dezen avond.

Thans kwam de hulde aan koningin Wilhelmina door de uitvoering der feestcantate. Deze is uitgevoerd op 12 Mei 1874, in de Nieuwe Kerk te Amsterdam en geeft ruimschoots gelegenheid om de talenten van Ten Kate en Verhulst te waardeeren.

Na dit nummer verlieten de Vorstinnen het gebouw, doch niet dan nadat de Regentes eenige vleiende woorden van dank tot den president had gesproken en de Koningin den heer Schmidt, luid genoeg dat de meesten het konden verstaan, had opgedragen te bedanken voor de genoeglijke oogenblikken, die zij hier had doorgebracht.

Bij het verlaten der zaal gaven de dames van het koor het sein tot een Leve de Koningin! hetwelk uit aller borst, vergezeld van hoera's, weerklonk.

—Het gedeelte van het Ombiliën kolenveld op Sumatra's Westkunst, dat het geschikst wordt geacht om het eerst in exploitatie te worden gebracht, bevat boven de tot onteigening daarvan aan te leggen groote transport-galerij, naar berekening van den mijningenieur, 7½ milioen M³ kolen, met een geraamde opbrengst van circa 6 millioen ton.

— De kapitein-ter-zee Van Hogendorp is van zijne reereis naar West-Indië teruggekeerd en komt weder als adjudant in dienst bij het Koninklijke Huis.

— Ingevolge een verzoek, door den gezant van China tot den minister van buitenlandsche-zaken gericht, wordt ter kennis van belanghebbenden gebracht dat krachtens besluit van den keizer van China. dd. 25 November 1891, in het vervolg door de gewestelijke overheden daar te lande, als onderkoningen, gouverneurs e.a., geene geldleeningen, ten behoeve hunner administratie bij vreemde financiers zullen kunnen worden aangegaan, dan met voorafgaande en formeele machtiging der hooge regeering des Rijks, welke machtiging op eene kennisgeving van den betrokken vreemdeling, door den vertegenwoordiger van diens regeering te Peking zal behooren te worden aangevraagd.

— Aan het koloniaal werfdepôt (Harderwijk) is van wege den Minister van Oorlog de volgende verordening gekomen: Thans moeten de manschappen, die met verlof gaan, voortaan, zoolang in de kazerne blijven, tot zij hun handgeld ontvangen hebben en worden dan met een patrouille naar het station gebracht, alwaar zij in het bijzijn van den sergeant hun plaatskaart (volgens reiswijzer) moeten nemen. Dit geschiedt, opdat zij met hun handgeld op de plaats hunner bestemming zullen aankomen en onderweg niet afgezet kunnen worden.

—Bij Koninklijk Besluit zijn de heeren M. P. Curiel en W. G. F. Hellmund herbenoemd tot leden van den Kolonialen Raad in de kolonie Curaçao.

BUITENLAND.

Rome.—Ter gelegenheid der laatste verjaar- keuze- en kroningsfeesten des Pausen heeft de Parijsche schilder Chartran Z. H. een portretstuk aangeboden, dat door den H. Vader met den meesten dank ontvangen is. Paus Leo ontving den heer Chartran ten Vaticane, onderhield zich geruimen tijd met hem en schonk hem twee eigenhandig geschreven verzen, met verlof de autografie hiervan te doen afdrukken op den rand der gravures, die naar het portret zullen gemaakt worden. Deze verzen luiden.

Effigiem subjectam oculis quis dicere falsam
Audeat? Huic similem vix jam pinxisset Apelles.

D. w. z.: „Wie zal dit afbeeldsel niet welgeslaagd durven noemen? Een zoo welgelijkend zou Apelles nauwelijks geschilderd kunnen hebben."

Op de aanstaande Parijsche Salon zal het origineel te bezichtigen zijn.

Italie.—In de Italiaansche Kamer werd het militarisme te berde gebracht. De heer Imbriani interpelleerde den minister van marine over den aankoop in het buitenland van kanonnen, en vooral over het kanon van 100 tonnen voor het pantserschip *Andrea Doria*, dat door de firma Armstrong in slechte conditie is afgeleverd. Hij protesteerde tegen het aanschaffen van een stuk geschut, dat een millioen francs kost, en keurde het af, dat pantserschepen bewapend worden met kanonnen, die alleen voor de kustverdediging zijn gemaakt. Hij vroeg verder, waarom het geschut der schepen niet evenals dat der forten bij Krupp is besteld, en verzekerde, dat de stukken van Armstrong dikwijls slecht zijn, en dat kanonnen, die door Turkije waren afgekeurd, naar Griekenland en Italië zijn gezonden. Verder wees hij er op, dat het hem ten zeerste verwonderd heeft te vernemen, dat de firma Armstrong in Italië werd vertegenwoordigd door het lid van den Senaat Albini, gepensioneerd vice-admiraal. Hij zag daarin eene overtreding van de wet.

Spanje.—In het gebergte bij Bilbao troffen gendarmes een vijftal mannen aan, die een wagen geleidden. Zij wilden de lading onderzoeken, maar de mannen verzetten zich daartegen met geweld. Zij werden echter overmeesterd, en de kar werd bevonden geladen te zijn met dynamiet, waarschijnlijk van de in Frankrijk gestolen partij afkomstig. De vijf mannen, die later als anarchisten erkend zijn, werden aangehouden, en het gevaarlijk transport in beslag genomen.

Frankrijk.—Mgr. d'Hulst, die sedert eenige dagen den zetel van wijlen Mgr. Freppel in de Fransche Kamer inneemt, zal niet geheel en al de taktiek van zijn voorganger volgen. De bisschop van Angers behoorde tot de royalistische fractie en behandelde als een scherpzinnig staatsman, wiens blik de meest verscheiden vraagstukken omvatte, de uiteenloopendste zaken, tot zelfs de koloniale quaestie toe. Mgr. d'Hulst, die rector is der Katholieke universiteit en als een der geleerdste mannen van Frankrijk bekend staat, wil zich uitsluitend toewijden aan de vraagstukken, die met den godsdienst in betrekking staan en het zijnen collega's overlaten, de andere vraagpunten te behandelen, waarin hij hen competenter acht dan zichzelven. Zoo is graaf De Mun de geschiktste persoon, om de discussie betreffende de arbeidsontwerpen in te leiden, heeft hij gezegd, te recht oordeelende, dat, wanneer ieder lid der rechterzijde zich hoofdzakelijk bepaalt tot de quaesties, waarin hij specialiteit is, de debatten veel aan degelijkheid zullen winnen. Mgr. d'Hulst geeft ook

---

a cortá su sacadó pega candela, i un luz caprichosa ta iluminá e alrededor oscuro i e cara seria dje Amakoze. Ta un fisonomía expresiva, i si bo huzgá pa expresiónnan di su cara, anto lo bo bisá koe parcé e guerrero di apenas binti cinco anja conocé toer vicisitud i adversidad di vida. Ma su faccionnan regular, como cortá den mármol, ta calma i trankila; solamente su wowo pretoe, briljante ta redá koe fuego di pasionnan també ta cendé den su pechoe hanchoe.

E candela a haci su trabao; cena dje cazador ta clá i bien pronto també comé coe grandi gusto. E resto él a tapéle, coe yerba fresca, wardá un banda. Awor él ta sacá su pipa yená di yerba olerosa i yongotá inmóvil na suela, humá liger i azul ta sali di boca dje cazador.

Asina a trascurrí algún ora. Kitando un dos pida konosji bao di cinisji blancoe, e candela a paga casi toer. Luna ya ta haltoe na cieloe, i sombra dje tres paloenan grandi di gom, pará meimei dje mondi di soempinja, ta caí hustamente riba e figura inmóvil dje cazador. Atá bo ta tendé awor, na un distancia lehana gritoe di un cachó grandi. E Amakoze ta hizá su cabez ta scuchá. Ta pasá algún minuto promer e cachó bolbé gritá, i cada bê koe su gritoe repetí, un sonrisa ta presentá riba e fisonomía sombría dje cazador. Voz dje cachó ta resoná pa di tres bê den e anochi silenciosa, i awor wówonan dje Amakoze ta brilja i su facciónnan ta birá más afable. El ta lamantá para i poniendo su dos manoe, manera un bocina na su boca, él ta imitá coe su voz koe ta soná scherpí i penetrante den aire embalsamá dje anochi, gritoe di un águila di lamar. Igual respondi él ta ricibí, i a más dje rosea duroe i cansá dje cachó koe ta coerí bini, bo ta tendé pásonan pisá i regular di un homber.

Ya nan ta acercá. E cazador a bolbé lamantá e candela, i un cachó grandi, pintá di blancoe i pretoe, ta coerí atravesá e espacio iluminá; yorando di alegría e animal ta boela riba e cazador di color oscuro, i casi él por a toembá e homber fuerte coe su caricianan impetuosa. E cachó gigantesco ta hizá su dos pátanan dj'adelanti poné den pechoe dje cazador i él ta lembé su cara, caba él ta coerí doeroe rondó di dj'éle, i él ta bolbé bin boelá riba dj'éle. Wówonan fiel dje hermoso animal ta briljá, ora e cazador poné su manoe acariciá su cabez, i ora e voz bien conocí papiéle carinjosamente. Anto e animal ta ta bolbé coerí bai den oscuridad pa bai hibá e bon noticia pa su sjon, un homber grandi, fuerte, bistí coe un rok pretoe i adorná coe insígnianan di capitán. Coe braza habrí e oficial ingiés, hoben ainda, ta boelá yega cerca e guerrero oscuro, él ta cogé manoe koe es un aki a sacá p'éle i él ta brazéle. Indiferencia trankila dje cazador ta desaparecé na presencia dje pruébanan di afección calurosa; un lágrima ta corré poco poco di su wówonan pretoe koe ta fihá riba e inglés; ainda un primimentoe di manoe, i e dos amígoenan sabi koe nan sentimiento pa otro ta te awor invariable.

— "*Incos ama inglese* (e capitán inglés), mi roemán ta bon bini cerca Flebboe; ¿ vida di mi roemán tabata dichoso, fó di dia koe mi no a miréle?" e cafre a puntrá, mientras él ta sacando su coeminda di carni i ta invitando e oficial inglés di sintá i di haci uso dje provisión wardá.

— "Própiamente mi no por bisá sí, gefe Flebboe," e oficial ta contestá, i haciendo uso dje invitación, él ta caí sintá riba e manta koe e Amakoze a habrí abao i él ta coeminsá comé e cena dje cazador. "Bo sabi koe e viejo Camerón no ta hustamente mi mehor amigo, y algún bê també nos tin desavenencia coe otro. Coe amabilidad grosera — ó grosería amable tan prcpia na su carácter escosés, él ta molestá mi basta pa e rango koe él ta ocupá. Ma esai ta menos. Awor mi ta liber i mi ta regocihá mi di bin pasá algún siman den bo compañía. Ma, ¿ ki falta, Flebboe? ¿ Kiko a sosodé bo? ¡ Bo ta asina serio i sombrio, como si bo tin di bai guerra!"

— "Mi roemán, permití mi koe nos no papia awor di mi asúntonan; coe tempoe capitán lo sabi kiko ta oprimí Flebboe; te e dia ayí mi roemán mester cargá paciencia. Comé awor, Incos, bo mester tin masjá hamber, mescos koe Hector, koe ta doená bo un bon egemplo. Tan pronto bo ta satisfecho, bo mester contá Flebboe ki nobo tin den terra di blancoenan."

El ta continuá.

het voorbeeld, hoe zich te gedragen, om tot de vorming eener groote Katholieke partij te geraken: hij wil zich niet bij een der vele clubs van de rechterzijde aansluiten maar alleen deelnemen aan de algemeene vergaderingen der conservatieve fracties. Het is te hopen, dat zijn veelbelovend voorbeeld navolging moge vinden.

— Steeds met ronder woorden wordt er gezegd, dat de laatste ministerieële crisis eigenlijk aan een onderhandsch gekonkel te danken was, dat erop aangelegd was, om Constans te doen tuimelen. Freycinet kon Constans niet uitstaan, omdat hij zijn mededinger was, en Carnot had bijzonderen hekel aan hem gekregen, sedert Rochefort zulke propere zaakjes van hem had openbaar gemaakt, die men niet heeft kunnen tegenspreken, en sinds hij zich in de Kamer niet ontzag, om als een schooljongen te gaan vechten. De Kamerpresident Floquet is in het spel gehaald, en de val van het ministerio om een nietige zaak was een doorgestoken kaart. Hetzelfde ministerie kwam terug, zonder Constans, en met plaatsvervangers voor Yves Guyot die als offer aan den haat van den *Intransigeant* en Barby, die aan de *Lanterne* was toegeworpen.

— Een bekend politiek persoon is betrokken in een schandaal als dat, waaraan Parnell, Dilke, de hertog van Orleans en zoovele andere staatkundige personen hunne namen verbonden hebben. Het is de heer Clémenceau, leider der radicale Kamerclub, de zgn. „ minister-dooder." De burgelijke rechtbank te Parijs heeft dezer dagen een vonnis gewezen, waarbij aan mevrouw Clémenceau op hare aanvrage echtscheiding is verleend.

Clémenceau had door zijn grooten invloed de geheele zaak weten geheim te houden, zoodat de op schandaaltjes jagende Fransche pers zelfs nog niet van de indiening der aanklacht wist. De uitspraak werd door den voorzitter der rechtbank geveld, toen al het publiek reeds vertrokken was. Op een of andere wijze is de zaak nu echter toch uitgelekt.

Oostenrijk.—Het bekende onderwijs instituut *Stella matutina* der paters Jezuïeten te Feldkirch (Tyrol) heeft voor het daaraan verbonden progymnasium van den minister van eeredienst en onderwijs het *Oeffentlichkeitsrecht* bekomen : d. w. z. dezelfde rechten worden het toegekend als den staatsgymnasiën. Opmerkelijk is het, dat een groot deel der leerlingen uit Zuid-Duitschland, ja, tot uit de Rijnstreek afkomstig zijn. De Duitsche regeering ziet daaruit, dat, al zet zij de Jezuïeten over de grenzen, zij den Katholieken toch niet beletten kan hen te volgen.

Engeland.-In Engelsch Nieuw-Guinea, dat onmiddellijk aan onze Oost-Indische bezittingen grenst, is een opstand op merkwaardige wijze gedempt.

De inwoners van het dorp Inawa hadden op den gouverneur en zijn geleide geschoten, zoodat de Engelsche troepen hen kwamen tuchtigen. Sinds dien ontstond er een guerillaoorlog, en nooit waren de Britten er zeker van, geene vijanden uit het kreupelhout te voorschijn te zien springen.

De vrede werd gesticht door Mgr. Verius, missionaris van het H. Hart, en de inboorlingen beloofden zich rustig te houden, mits de bisschop zijne banier plantte aan de rivier, „opdat de Engelschen niet meer op ons schieten," zeiden zij. Dit gebeurde, en de Protestantsche gouverneur bepaalde als vredesvoorwaarde: „Zoolang de banier van den missionaris ('t is de Vaan van het H. Hart) over het dorp zal wapperen, zal dat als een vredesteeken beschouwd worden, en zal de overheid geen der opstandelingen straffen."

Duitschland.— Een wets-ontwerp tot het tegengaan der ontucht is bij den Duitschen Rijksdag ingediend. Het bepaald onder anderen, dat wie uit gewoonte of eigenbelang, door zijne tusschenkomst, of door het verschaffen van gelegenheid, bevorderlijk is aan ontucht, wegens koppelarij wordt gestraft met gevangenisstraf van minstens eene maand, waarbij tevens kan worden opgelegd eene boete van 150 tot 6000 mark, verlies van rechten en burgerlijke eer en plaatsing onder politietoezicht. De koppelarij wordt gestraft met een maximum van vijf jaren tuchthuisstraf, wanneer ouders, voogden, echtgenooten of opvoeders de aan hun zorgen toevertrouwde personen daartoe bezigen. De ongehuwde souteneur wordt met een maand, de gehuwde met een jaar gevangenisstraf bedreigd. Hierbij kan hij ook veroordeeld worden tot verlies der rechten van burgerlijke eer en tot plaatsing onder politietoezicht. Verder bevat het ontwerp ook strenge strafbepalingen op het verkoopen, te koop aanbieden of tentoonstellen van ontuchtige geschriften, afbeeldingen, enz.

— Keizer Wilhelm staat stijf op zijn stuk, wanneer hij eenmaal iets gezegd heeft. Zijne befaamde Brandenburger rede, hoeveel gisping die ook wegens de zinsnede over „ het stof van de pantoffels schudden " hebbe veroorzaakt, laat hij in gulden letteren op eene marmeren tafel griffen, welke in het Arsenaal zal bewaard worden. Ook laat hij er eene keurige uitgave van op perkament drukken, ieder exemplaar met zijne handteekening voorzien, en die aan de leden van het Pruisische Heerenhuis en den Duitschen Rijksdag alsmede aan de voornaamste Rijksambtenaren ronddeelen.

De keizer schijnt er bijzonder op gesteld te zijn, herinneringen te verzamelen aan al zijn doen en laten. Hoeveel portretten hij reeds van zich heeft laten maken, is niet meer te tellen. Hij heeft zich zelfs laten photographeeren in de kostuums, die hij op het laatste carnavalsfeest ten hove heeft gedragen. Zijn bezoek aan den Nederlandschen gezant, jhr. Van der Hoeven, had ook geen ander doel, dan in het atelier van mevrouw Van der Hoeven te poseeren voor een borstbeeld in marmer, dat deze van hem houwt.

Egypte.—Het is opmerkelijk, hoezeer in den laatsten tijd de immigratie der Hebræën in Palestina toeneemt. Stroomen Israëlieten komen voortdurend in het land hunner vaderen aan, om zich daar weer te vestigen. De verdrijving der Joden uit Rusland is daarvan voor een goed deel de oorzaak. Iedere week ontschepen twee of driehonderd Joodsche gezinnen zich te Jaffa, d. w. z. gemiddeld 800 à 1000 personen. Thans wonen reeds ongeveer 130,000 Joden in het H. Land ; Jerusalem alleen telt er 60,000. Aan alle kanten wordt er door Joodsche maatschappijen, o. a. door de Russische *Choverei Jion* (Minnaars van Sion) grond gekocht. Een deel der vlakte van Ehedrelon (Galilea) is in hare handen, en uitgestrekte bezittingen behooren haar thans in de omgeving van den Jordaan.

Rusland.—De minister van oorlog heeft geweigerd, de eerste zending nieuwe repeteergeweren, die in Frankrijk gemaakt zijn (waar men ze met zooveel zorg aan het oog der Engelsche spionnen onttrok), in ontvangst te nemen. De reden der weigering was, dat de geweren onbevredigend waren afgewerkt. Er waren 400,000 van zulke wapens te St. Etienne besteld, die met Juli 1893 gereed moesten zijn. De Fransche Staatswapen-fabriek lijdt nu groote schade in geld en in faam.

Men heeft getracht de zaak geheim te houden, die in Fransche en Russische kringen wederkeerig misnoegen heeft verwekt. Onder het Weener diplomatieke korps is zij echter bekend geraakt en zoo verspreid.

— Sinds eenige weken worden in Polen heimelijk groote afdeelingen troepen naar de Duitsche grenzen verschoven. Ieder plaatsje van slechts eenige beteekenis is door troepen, vooral kozakken, bezet, en voortdurend komen uit het binnenland soldaten in de grensdistrikten aan.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibi dia 2 Abril

Paris.—Gobierno a cabá di disponé koe cuarenta anarquista arrestá na consecuencia dje último explosionnan, lo ser expatriá den término di 24 ora.

Noticianan di Grecia ta participá disolucion di Parlamento.

Berlin.— Reichstag a votá un lei pa autorizá gobierno di declará estado di sitio na Alsacia i Lorena na casoe koe bini un guerra.

Gobierno alemán a salí derrotá den Reichstag riba trahamentoe di un corbeta nobo. Gobierno tabatin 177 voto contra dj'éle i 109 na su favor.

New-York.— Familia dje italiánonan matá na New-Orleans lo ricibí di Estados Unidos 10.000 peso. EE. UU. ta declará koe él no ta obligá di doena tal indemnización, ma koe él ta haciéle pa moestra su bon voluntad.

3 Abril.

Paris.—Masjá anarquista arrestá a declará koe nan ta cómplice di un tal Ravachal, i autor dje última explosionnan. Ravachal ta cerrá.

Papa a caba di mandá bisá nuncio na París, pa él doená pádernan francés instrucción pa nan stop toer propaganda na favor di monarquía.

Londres.— Den circulonan político nan ta bisa koe representántenan di potencianan extrangera na Berlín, coe excepción di embahador di Francia, a largá nan gobierno sabi na ki estado emperador Wilhelm ta, i koe nan ta declaréle atacá di locura. Nan ta bisá també koe pronto lo ta necesario nombramentoe di un conceho di Regencia.

Berlin.—Sesión di Dieta alemán ta renviá.

New-York.—*El Herald* ta publicá un telegrama di Berlin, bisando koe estado di salud di emperador ta inspirá grandi inquietud.

5 Abril.

Paris.—Nan a haya bom delanti di un cas den Boulevard di Sebastopol.

Berlin. — Parlamento a aceptá un proyecto di lei koe ta doená gobierno autorización pa entregá Duque di Cumberland e súmanan koe ta tocá e antigua familia real di Hanovra.

Bismarck a ricibí día él a haci anja, 5000 telégramma di felicitación i 700 carta i paquete.

Londres.— Senjor Balfour, na contestación di un interpelación hací den Parlamentoe, no kier a bisá ki dia eleccionnan general ta coeminsá.

6 Abril.

Paris. — Nan ta papiá di renová hostilidad coe rei di Dahomey.

Compañía di canal di Panamá lo ser hudicialmente persigui, i pa orden di gobierno tin información pidi na bankéronan di New York tocanti negociacionnan koe nan tabatin coe senjor de Lesseps.

Madrid. — Dia Sabra tabatin sesión masjá borotá den Cortes. Ministro di Colonia tabata duro atacá pa e partido republicano koe ta culpéle di a disponé di un empréstito di un miljón pa tesoro cubano. Nan a someté un voto di reprobación den Cámara. Diputadonan republicano ta pidi pa huzgá e ministro dilanti di tribunalnan.

New York.— Estado di sitio ta proclamá na república Argentina.

Segun nobo di Rio Janeiro, anarquía ta reiná den provincia Rio Grande do Sur.

7 Abril.

Paris.—Arzobispo di París a caba di bisa su pádernan di no mesclá más discusión política den nan predicasji.

E héndenan expulsá pa motivo dje última explosionnan ta di nacionalidad alemán, italiana, austriaca i belga.

Conceho Municipal di París ta ofrecé 20,000 franc di recompensa na kende koe descubrí e hende koe a pone e bom dilanti e cas den Boulevard di Sebastopol.

Londres. — 20,000 minero na Condado di Durham ta haci oposición contra rebaha di nan salario.

Noticianan di China ta participá koe den último revuéltonan, nan a guiyotiná 8000 rebelde i kimá 500.

Orden ta restablecé na Buenos Aires.

Tabatin un incendio na New Orleans ; 8000 paki di katoena i masjá cas ta destruí.

Peso mejicano 63 cent : fuerte.

Ayera

Paris.—Francia é Inglaterra lo continuá e " *modus vivendi* " di anja pasá pa durante e próxima estación di piscamentoe.

Tardamentoe pa publicá e proclama di Sultán den cuestión di Egipto, ta inspirá temor pa seria complicación política.

E tratado di comercio entre Spanja i Alemania a cerrá.

Londres.—David Powell, vicegobernador di Banki di Inglaterra, ta nombrá gobernador dje institución ayí.

Gladstone lo no haci oposición pa Banki di Inglaterra sacá biljete di banki di un libra esterlina.

DEPOSITAD EN EL BANCO
VUESTRAS HORAS
DESOCUPADAS

¿ Habéis hablar jamás del "Banco de Tiempo de Australia" para depósitos no yá de dinero sino de tiempo ? ¿ No ? Pues os vais á entrar de ello de seguida.

Un autor inglés hace descripción de él. La idea es esta, á saber : que no empleáis todo vuestro tiempo ventajosamente, sino que desperdiciáis la mayor parte. Con frecuencia disponéis del tiempo sin que se os ofrezca la oportunidad de invertirlo con provecho. Sucede pues que el tiempo se os escapa, de igual modo que el agua derramada penetra la tierra y desaparece.

Suponed que os fuera posible colocar en un Banco vuestros ratos de ocio, de la misma manera que suele hacerse con el dinero, y que pudieséis retirarlo por medio de libranzas á medida que lo fueséis necesitando. ¿ Comprendéis bién ? ¿ No sería esto lo que los Americanos del Norte llaman "A big thing," ó "una gran cosa?"

"¿Patraña? ¿Bobería? diréis, "es imposible. Si pudiéramos hacer tal cosa depositaríamos en el Banco el tiempo suficiente para regresar á nuestra infancia."

Es muy verdad, así sucedería, pero como decís, no es posible. Sin embargo, ¿No es cierto que la idea tiene su moral? Examinadla bién. Tan patente está que salta á la vista: "*Si no podéis recuperar vuestro tiempo desperdiciado, no le desperdiciéis.*"

Ahora bién, ¿No está un hombre enfermo desperdiciando su tiempo" "Yá, pero no puede recomendarlo" contestaréis, pero esta es mayor bobería que el "Banco de Tiempo." Sí, puede remediarlo, nueve veces en las diez.

Ved por ejemplo. Hé aquí un hombre que dice lo siguiente: "Jamás hubo en Inglaterra hombre más fuerte que yo hasta 1884. Soy guarda de coto, y en esa época nos dió mucho que hacer una partida de cazadores furtivos. Me veía obligado á vigilar durante toda la noche, apenas, me acostaba en mi casa y con frecuencia dormía con la ropa húmeda. Por fin cogimos á los cazadores y los mandamos á la cárcel. Poco después de esto caí enfermo. De principio sólo me sentía cansado y triste, tenía mal paladar y cubría mi lengua y mis dientes cierta sustancia viscosa, comía poco ó nada, y lo que comía me causaba mucho dolor. Me sentía como si estuviese atado, mi respiración era difícil y entrecortada, y solia esputar mucha flema. Una terrible tos seca me atormentaba, y me era imposible dormir en la noche oía el reloj dar todas las horas.

"Cuando los malos accesos me sobrevenían, me sentía como si me ahogase y me veía precisado á elevar las almohadas sobre queme apoyaba. Toda la noche la pasaba tosiendo y esputando pús y flema, y finalmente llegó á tanto mi endeblez que me era imposible andar, y si me aventuraba á salir á la calle mi respiración era tan fatigosa que me veía obligado á pararme para descansar á los pocos pasos.

"Por supuesto, tuve que abandonar mis ocupaciones y por espacio de ocho meses nó pude efectuar trabajo alguno. El médico me asistía todo este tiempo, y desde principio dijo que mi caso era de mala índole. Poco después dijo á mi mujer: "Su marido está tísico y no mejorará."

"Perdí pues toda esperanza y todo el mundo que me veía me creía perdido. Á esa época leí en un diario de Liverpool acerca de una medicina llamada el Jarabe Curativo de la Madre Seigel y se me ocurrió probarla. Mi hijo vive en Liverpool me compró pues dos botellas, y antes de haber concluído la segunda mi tos había desaparecido, mi respiración se me hizo fácil y podía comer de todo. Poco después volví á mi trabajo y desde entónces he gozado de perfecta salud.

"Cuando empecé á tomar el Jarabe me hallaba tan abatido que no creo hubiese podido resistir mucho más tiempo.

"He pasado toda mi vida en este distrito, y cuarenta años en mi residencia actual.

(Firma) "THOMAS BATEMAN,
"Marbury Locks,
"Near Whitechurch, Salop, Inglaterra
"Marzo 23 de 1891."

¿Qué es lo que debemos aprender de lo ocurrido al Sr. Bateman? Primeramente, que no era la tisis lo que le aquejaba. Su tos, y el esputo de pús eran síntomas de un completo desorden de los órganos digestivos, que le ocasionara el haberse expuesto á las inclemencias del tiempo, juntamente con su falta de descanso, y el quebrantamiento de toda regularidad en sus habitudes diarias. Esto resultó de sus salidas en busca de los cazadores y de su imprudencia en dormir con la ropa húmeda una indigestión y dispepsia aguda fué la consecuencia, acompañada de los padecimientos que tan acertadamente detalla. Pero ¿fué su culpa el haber contraído la enfermedad? No diremos que lo fuese porque tal vez su ocupación le obligarán á correr tales riesgos, pero contra un caso que se presenta de esta índole hay cien en los cuales es fácil evitar el mal.

Para terminar pues diremos que la prevención es mejor que la cura, pero cuando es la cura lo que se busca, el remedio findedigno es el Jarabe de la Madre Seigel. El Sr. Bateman dijo esto al Señor Wilkinson, y la relación de este último saldrá impresa muy en breve.

Si el lector se dirige á los Señores A. J. White, Limitado, de 155, Calle de Caspe, Barcelona, tendrán mucho gusto en enviarle gratuitamente un folleto ilustrado que explique las propiedades de este remedio.

El Jarabe Curativo de la Madre Seigel está de venta en todas las Farmacias. Precio 14 Reales; Frasquito, 8 Reales.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1892.	Caracas.	Venezuela.	Valencia.	Caracas.	Venezuel.	Philadelphia
Vertrekt van NEW YORK....	Jan. 30	Feb. 10	Feb. 20	Maart. 2	Maart 12	Maart 23
Komt aan te CURAÇAO	Feb. 6	„ 17	„ 27	„ 8	„ 18	„ 29
Vertrekt van „	„ 8	„ 18	„ 29	„ 9	„ 19	„ 30
Komt aan te PTO. CABELLO	„ 9	„ 19	Maart. 1	„ 10	„ 20	„ 31
Vertrekt van „	„ 9	„ 19	„ 1	„ 10	„ 21	„ 31
Komt aan te LA GUAYRA..	„ 10	„ 20	„ 2	„ 11	„ 22	April 1
Vertrekt van „ ..	„ 13	„ 24	„ 5	„ 15	„ 25	„ 4
Komt aan te PTO. CABELLO	„ 14	„ 25	„ 6	„ 16	„ 26	„ 5
Vertrekt van „	„ 15	„ 25	„ 7	„ 16	„ 26	„ 5
Komt aan te CURAÇAO	„ 16	„ 26	„ 8	„ 17	„ 27	„ 6
Vertrekt van „	„ 17	„ 27	„ 9	„ 18	„ 29	„ 7
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	„ 18	„ 28	„ 10	„ 19	„ 30	„ 8
Komt aan te NEW-YORK..	„ 24	Maart. 6	„ 17	„ 25	April 5	„ 14

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO......	Feb. 18	Feb. 29	Maart 10	Maart 20	Maart 30
Komt aan te MARACAIBO......	19	Maart. 1	11	21	31
Vertrekt van „	25	6	16	26	April 4
Komt aan te CURAÇAO........	26	7	17	27	5

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO....	Feb. 17	Feb. 28	Maart 9	Maart 20	Maart 30
Komt aan te CORO..........	18	29	10	21	31
Vertrekt van „	25	Maart 7	16	26	April 5
Komt aan te CURAÇAO......	26	8	17	27	6

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao.